

der skal være lovbundne Bestemmelser for at afgjøre, hvorledes Dommere kunne komme til at tiltræde deres Dommerembeder, men det er min Mening, at ved at bibeholde disse Paragrapher kan der ikke vindes Noget; først naar de ere tagne bort, og Regjeringen finder sig ligeoverfor den Nødvendighed at fremkalde Bestemmelser af en anden Beskaffenhed, som ganske anderledes egne sig til Formaalets Opnaaelse, vil der komme en Lovgivning frem om, hvorledes Dommerembederne skulle besættes; det er heller ikke min Hensigt at forhindre, at der fremkommer Lovbestemmelser om andre Embedsbesættelser, men det, der er min Hensigt, det er at tage det lovbundne Examenstytem bort fra et Sted, hvor det ikke hører hjemme, ikke at beholde selve Rånget, men henlægge til enhver Administration og til Domstolene, igjennem lovbestemte Regler, Prøven af dem, de ville beholde, og ikke give nogen almindelig Candidatur til dem, som de til en given Tid ikke bruge; dette er min Hensigt og mit Formaal. Jeg holder mig overbevist om, at naar man gaar den negative Vej, som her er stillet frem i Lovforslaget, og tager disse Paragrapher bort og kuffer paa, at der ligger 5 Aar imellem, førend deres Virksomhed hører op, vil der i Mellemtiden blive fremkaldt de nødvendige Bestemmelser for at kunne gaa videre. Jeg er overbevist om, at saalænge vi lade disse Paragrapher blive staaende i Loven, og det i en Lov, hvori de strengt taget ikke høre hjemme, ville vi ikke komme et Skridt frem paa den Udviklingsbane, fordi det er noget saa længe Tilvænt og Begjært, Noget, der svarer til saa Manges Interesser at holde fast paa; for mig ere disse Paragrapher Middelmaadighedens bedste Støtte, for mig ere disse Paragrapher Hindringen for Fremskridt af dem, som ikke kunne finde sig i at lade sig indtvinge under Regler, som ikke svare til deres virkelige, individuelle Beskaffenhed; de ere en Hindring for, at den rette, til ethvert Sted meest passende Kundskabsfylde kan erhverves og gjøre sig gjældende, og derfor tror jeg, at den simpleste Vej til at naa et bedre Maal netop er at gaa den negative Vej og tage de Paragrapher bort, hvortil man hidtil har støttet sig, og saa

vente, at Lovgivningen i Mellemtiden udvikler det Stytem, som passer til det nuværende Formaal. Det er blevet sagt af det ærede Medlem, som talte sidst, at førend denne Forordning kom, havde man Virkebedommere, som havde været, jeg tror det ærede Medlem sagde, Godseiernes Skrivere, og at der blandt dem var maadelige Virkebedommere; nu for Tiden have vi Herredsfogder og Virkebedommere, som have fuldstgjort disse Paragrapher, og jeg kan endog saa holde mig ganske simpelt til Dommerne og sige: vi have maadelige Dommere, ja, jeg kunde gaa videre og sige, vi have uredelige Herredsfogder og Virkebedommere, men jeg vil ikke holde mig til Dommerne, jeg vil holde mig til den offentlige og almindelige Erkjendelse, og der bliver da det store Spørgsmaal tilbage; naar jeg tager den Offentlighed bort, som tvinger Folk til at bevæge sig med den nødvendige Sikkerhed, om Fremskridtet i Embedsstanden er Skyld i Personernes bedre Beskaffenhed; der kan endnu findes juridiske Embedsmænd, som driffe deres Ol med Borgene i Kroer og Kipper, der kan endnu findes juridiske Embedsmænd, om hvis hele Maade at behandle deres Sportuleringsstytem paa der idetmindste kan opstaae Tvivl, om den er heldig; jeg taler ikke om dem, som allerede have gjort sig gjældende ved Rettergang, thi man er jo ikke kommen til med Bestemthed at kunne sige, om de ere gaaede udenfor det, de kunne gjøre, men man er dog omtrent kommen saa vidt, at man har Overbevisningen om, at de ere gaaede ud over det, de burde gjøre. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at der i Collegierne dengang fandtes unge, uvidende Adelsmænd, som bleve forfremmede til Amtmænd; jeg skal villig indrømme, at dette var urigtigt, men ved Siden deraf skal jeg tillige gjøre opmærksom paa, at den Tid staaer dog ikke uden en vis Roes i vor Historie; det, hvorpaa vor hele nærværende Udvikling beroer, er gaaet for sig under Amtmænd, som hidvorte fra denne Klasse; der var imellem dem ganske vist Mange, som ikke vare meget værd, men der var ogsaa imellem dem Mange, som vare høist udmærkede Mænd, der have gjort Landet overordentlige Tjenester, og jeg for mit Vedkommende har kjendt juri-